

K

KOBYLA GÓRA

<http://szachowavistula.pl/vistula/kobylagora.htm>

Ostatnio Komisja Historyczna PZSzach nie mogła się pochwalić żadnymi spektakularnymi osiągnięciami, więc dla zatarcia niekorzystnego wrażenia wybrałem się na turniej do Kobylej Góry, by przy szachownicy walczyć o reputację wskiego grona piszącego o historii „królewskiej gry”.

Nic wam nie mówi nazwa Kobyla Góra? To bzdura. Jest to urocza miejscowość – obecnie wieś, ale do 1793 roku miasto – położona w zalesionej części powiatu ostrzeszowskiego (południowa Wielkopolska) na trasie pomiędzy Ostrzeszowem i Sycowem, skąd już niedaleko do Wrocławia. Wielką atrakcją turystyczną Góry jest Zalew Blewiska, powstały po spiętrzeniu rzeczki Meresznicy. Tuż obok znajduje się wzniesienie Kobyla Góra, najwyższy punkt całej Wielkopolski (284 m n.p.m.), na którym w 1999 r. ustawiono 20-metrowy Krzyż Milenijny, widoczny przy dobrej pogodzie w promieniu dziesiętków kilometrów. Cała okolica, z wieloma gospodarstwami agroturystyki i pensjonatami, to znakomite miejsce do spędzenia nie tylko weekendu, ale również dłuższego urlopu.

2 lipca w przestronnej auli miejscowego Gimnazjum im. Powstańców Wielkopolskich odbył się w Kobylej Górze III Turniej Szachowy o puchar Wójta p. Wiesława Berskiego; impreza ta była jednym z punktów programu Dni Kobylej Góry. Rozegrano 7 rund (2 x 15 minut na partię) w turnieju Open oraz w turnieju do lat 12. Zachęceni przez Pawła Dudzińskiego, który wraz z grupą czołowych matadorów z Ostrowa Wielkopolskiego przyjechał tu walczyć o najwyższe

K

miejsca, równie? ja zapisa?em si? do turnieju otwartego (50 uczestników).

Bezkonkurencyjny okaza? si? mm. ?ukasz Butkiewicz z Wroc?awia, wygrywaj?c po kolei 6 partii i oddaj?c „po?ówk?” Piotrowi Dudzi?skiemu w ostatniej grze. Butkiewicz to szachista zawsze gotowy do taktycznego starcia, lubi?cy kontratakowa?, o czym ?wiadczy (szeroki) repertuar stosowany czarnymi: obrona Pirca, wariant smoczy w sycylijskiej, Nowoczesny Benoni, wariant leningradzki obrony holenderskiej itd. Bia?ymi z regu?y wybiera „ulubiony ruch Bobby’ego Fischera” czyli 1.e2-e4. Zwyci?zca otrzyma? 400 z?otych i pami?tkowy puchar. Nast?pne trzy miejsca zaj?li mistrzowie z Ostrowa: Piotr Dudzi?ski, Oskar W?odarczyk i Pawe? Dudzi?ski (po 5,5 p z 7; odpowiednio 300, 200 i 100 z?), przy minimalnych ró?nicach warto?ciowo?ci. Przedstawiciel m?odzie?y, Patryk Zi?bek z Kalisza mia? wynik 5p z 5, ale pora?ki w dwóch ostatnich partiach zepchn??y go na miejsce pi?te. Grono nagrodzonych zamyka? Piotr Tworzyd?o z Gant Hetman Wroc?aw.

Jedenaste miejsce zaj?? mm. Andrzej Maciejewski, rocznik 1951, wicemistrz Polski z 1973 roku. Weteran mia? na starcie 2,5p z 3, lecz wtedy utraci? szanse na dobry wynik po dwóch kolejnych pora?kach. Najleps? szachistk? okaza?a si? Marta Wolska z MDK Wroc?aw.

Ni?ej podpisany uzyska? skromn? lokat? powy?ej po?owy tabeli, przywo??c z Kobylej Góry - jako nagrod? pocieszenia - tytu? „remisowego króla”. Z czterech remisowych partii powinienem przegra? dwie wie?ówki i wygra? dwie inne partie z ogromn? przewag? materialn?, wi?c wynik ko?cowy by? sprawiedliwy.

W grupie do lat 12 zagra?o 19 szachistek i szachistów. Zdecydowanie najlepszy by? Kamil Grzesiek z Ostrowa Wlkp. (6,5p z 7). Ca?o?? s?dzowali panowie Henryk Doba i Szymon Pieczewski. Pomaga?a im pani Renata Pokusa, nauczycielka wychowania fizycznego w

Strona 2 / 5

K

miejscowej szkole podstawowej, dzięki której po?owa dzieci (czyli prawie setka) ucz?cych si? w Kobylej Górze regularnie gra w szachy.

Szachy na pograniczu Wielkopolski i Dolnego ?l?ska trzymaj? si? mocno. Rozwini?ta sie? klubów, grono oddanych dzia?aczy, przychylno?? w?adz samorz?dowych oraz kadry nauczycielskiej to wa?ne elementy. Zawody gry przyspieszonej nie zast?pi? szkolenia w klubach ani turniejów granych klasycznym tempem, ale mog? stanowi? doskona?e ich uzupe?nienie i szans? na podtrzymanie aktywno?ci tych graczy, którzy ju? nie marz? o arcymistrzowskich laurach. Mam nadziej?, ?e za rok w programie Dni Kobylej Góry nie zabraknie turnieju szachowego w jeszcze silniejszej obsadzie.

Tomasz Lissowski

Przeczytane w internecie...

Region kobylogórski by? terenem osadniczym ju? w bardzo zamierzch?ych czasach. W pobliskim Bierzowie znaleziono siekierk? z krzemienia pasiastego, w osadzie G?stwa okrzeski krzemowe, w Mostkach wióry okrzeskowe i narz?dzia krzemowe, a w miejscowo?ci Zmy?lona Ligocka siekierk? chloromelanitow?, która jest wielk? rzadko?ci?. Znaleziska te ?wiadczy?, ?e teren ten zasiedlony by? ju? we wczesnej epoce kamiennej oko?o 8000 – 7000 lat przed nasz? er?. Z samej Kobylej Góry zachowa? si? skarb przedmiotów br?zowych, pochodz?cy ze znacznie bli?szych nam czasów, bo z okresu kultury ?u?yckiej, a wi?c oko?o 800 – 400 lat przed nasz? er?. W jego sk?adzie znalaz?y si? dwa naszyjniki ??obkowane sko?nie. W okresie rzymskim prawdopodobnie przebiega?a t?dy jedna z odnóg szlaku

Strona 3 / 5

bursztynowego.

W przekazach źródłowych wiadomości o Kobylej Górze pojawiają się po raz pierwszy w końcu XIV w., kiedy w Polsce rozpoczynały się Władysław Jagiełło. W 1387 r. zapisano, że właścicielem Kobylej Góry i Pisarzowic jest Filip Młody z rodu Wieniawitów. Tenże Młody występuje również w zapisach z 1406 r. Z roku 1422 i lat następnych pochodzą informacje, iż Kobyla Góra posiada 11 łanów ziemi, z których płacono czynsz. Bardzo istotna jest wiadomość zapisana pod rokiem 1424; wymienia ona Annę, żonę wójta - Alberta (Wojciecha), co świadczy, że Kobyla Góra już wtedy była miastem. Od 1424 r. informacje tego typu stale się powtarzają.

W 1793 roku (II rozbiór Polski) Kobyla Góra znalazła się w obrębie Królestwa Prus i utraciła prawa miejskie, zachowując jednak prawo do organizacji targów. Miejscowość była w tym okresie niewielka. W jej obrębie w 1793 roku stało tylko 14 domów krytych szkodami, trzy stodoły i jedna studnia publiczna. Ulice nie były brukowane. W latach 1820-1840 liczba domów mieszkalnych zwiększyła się z 18 do 40, a w latach 1890-1910 z 43 do 53. Początkowo znajdowały się tutaj też dwie świątynie – kościół katolicki oraz synagoga, a pod koniec XIX w. wzniesiono również kościół ewangelicki. Oprócz produkcji rolniczej poważne znaczenie gospodarcze miała praca siedmiu młynów, usytuowanych na rzece Meresznicy. Okres niewoli rozbiorowej utrzymał się aż do 1919 roku, z wyjątkiem okresu Księstwa Warszawskiego (od 1807 do 1815 roku).

Ważnym wydarzeniem, które ułatwiło kontakty handlowe, było otwarcie w 1860 roku szosy z Ostrzeszowa przez Kobylę Górę do Sycowa i dalej do Wrocławia. Wielkie nieszczęście spotkało Kobylę Górę w 1879 r., kiedy prawie cała miejscowość padła pastwą pożarów. Z wyjątkiem świątyń i kilku domów spośród wszystkich domów mieszkalne i budynki gospodarcze. Kobylę Górę odbudowano w latach 1879-1880.

Do II poł. XIX w. Kobyla Góra była miejscowością o licznej społeczności żydowskiej. W latach 70. XIX w. Żydzi stanowili 45% z 359 mieszkańców. Intensywna emigracja Żydów z Wielkopolski w II poł. XIX w. zmieniła podział etniczny Kobylej Góry. W 1905 r. liczyła ona 455 mieszkańców, z czego 62% stanowili Polacy, 21% Niemcy i tylko 17% Żydzi. Katolicy stanowili 56% ludności, protestanci 27%.

W 1908 r., w ramach prowadzonej w prowincji poznańskiej polityki germanizacyjnej, administracja pruska zmieniła nazwę miejscowości z Kobylagóra na Haideberg. Nazwa ta utrzymała się do przejścia władzy przez Polaków w 1919 r. w Powstaniu Wielkopolskim, które swym zasięgiem objęło również powiat ostrzeszowski. Sformowane wówczas przez Polaków straż ludowe prowadziły zacięte walki z niemieckim Grenzschutzem. Walki powstańcze toczyły się także w rejonie Kobylej Góry, na który Niemcy nacierali od strony Sycowa. 15 stycznia 1919 roku doszło do zwycięskiej potyczki pod Ligotą.

W 1920 r., na mocy traktatu wersalskiego, miejscowość wraz z większością historycznej Wielkopolski została włączona w skład Rzeczypospolitej Polskiej. Nastąpił odpływ dużej części ludności niemieckiej oraz żydowskiej do Niemiec.

W 1939 roku miało dojść do połączenia wsi Kobyla Góra i Góry, co było spowodowane małymi ilościami mieszkańców obu wsi sołeckich (do Kobylej Góry należało wówczas 48 domów). Do połączenia nie doszło z powodu sprzeciwu wojewody poznańskiego. Dopiero po 1 września

1939 w?adze niemieckie po??czy?y wioski.

Tomasz Lissowski

Unikalny ID rozwi?zania: #2384

Autor: : Ewelina

Data ostatniej aktualizacji: 2021-12-09 15:11